θῆ ἀφορμὴ νὰ ἀγαπήσῃ περισσότερο καὶ νὰ ἰδῇ εὐτυχίες στὴν ψυχή του ποὺ δὲν τὶς ἐφαντάσθηκε ποτὲ μέχρι τώρα. Ἂν ὁ Ἰωάννης τοὺς γλυκαίνῃ τόσο τὴν ψυχὴ καὶ τοὺς κάνῃ νὰ νοιώθουν μία νέα ψυχὴ μέσα των, πόσο μᾶλλον ὁ Μεσσίας ποὺ θὰ ἔλθῃ μὲ δύναμι ὑπεράνθρωπη καὶ μὲ δικαιώματα τέτοια στὸν κόσμο σὰν αὐτὰ ποὺ τοὺς ὑπόσχεται; Κι' ἔτσι τὸ βροντερὸ κήρυγμα τῆς μετανοίας τοῦ Ἰωάννου καρποφορεῖ τόσο ὅσο θὰ μποροῦσε νὰ τὸν καταστήσῃ εὐτυχῆ καὶ ὑπερήφανο γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ προπαρασκευαστικοῦ του ἔργου.

«Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου!». Ὁ κόσμος νομίζει ὅτι θὰ τὸν δῇ νὰ ξεπροβάλλῃ μέσα ἀπὸ τὰ πυκνὰ φυλλώματα τοῦ Ἰορδάνου καὶ διατηρεῖ ζωντανὰ στὴν ψυχή του τὰ μεγάλα λόγια τοῦ ἀσκητοῦ. Εἶνε οἱ λόγοι του τόσο πειστικοί, ποὺ τοὺς γεννοῦν μιὰ δίψα στὴν ψυχὴ νὰ ἰδοῦν Αὐτὸν ποὺ θὰ τοὺς παρουσιάσῃ τὶς πιὸ μεγάλες ἐκπλήξεις. Αὐτόν, ποὺ μπροστά του ὁ Ἰωάννης οὔτε γιὰ δοῦλός του δὲ θὰ μποροῦσε νὰ σταθῇ. «Οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.»

Τοὺς ὑπόσχεται ὅτι τὸ βάπτισμα τοῦ Μεσσίου δὲ θὰ εἶνε καθόλου ὅμοιο μὲ τὸ βάπτισμα τὸ ἰδικό του. Ἕως τώρα ὁ Ἰωάννης τοὺς ἐβάπτιζε μὲ τὰ νερὰ τοῦ Ἰορδάνου, ἐνῷ τώρα τὸ βάπτισμα Ἐκείνου θὰ ἔχῃ πνευματικὰ στοιχεῖα ποὺ μόνον ὁ ἐρχόμενος ὀπίσω Ἰσχυρότερός του θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ δώσῃ. Τὸ νέο βάπτισμα θὰ εἶνε βάπτισμα ὁριστικῆς ἀναγεννήσεως. Ὁ κάθε βαπτιζόμενος ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Μεσσίου θὰ νομίζῃ πὼς ξαναγεννιέται ἀπ' τὴν ἀρχὴ καὶ θὰ νομίζῃ πὼς γιὰ πρώτη φορὰ βλέπει τὸ πραγματικὸ φῶς τῆς ζωῆς. Καὶ τοῦτο, διότι θὰ ἔχῃ κάποια προνομιοῦχο δύναμι μέσα του καὶ θὰ μπορῇ νὰ κρατήσῃ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου κοντά του τόσο ὥστε νὰ μὴ τὸν τρομάζουν πιὰ πόνοι καὶ βάσανα τῆς ζωῆς.

Σὲ κάθε ἐπικοινωνία τοῦ ἀνθρώπου μὲ Αὐτὸν θὰ ἐκδηλώνεται ἀμέσως ὁ σκοπὸς τοῦ ἐρχομοῦ του καὶ ὁ ἄνθρωπος μ' ἕνα παράξενο σκίρτημα τῆς ψυχῆς θὰ αἰσθάνεται μέσα του νὰ κυκλοφορῇ νέον πιὰ αἷμα. Στὴν ψυχή του θὰ δημιουργοῦνται ὑποχρεώσεις ἀπέναντι μιᾶς μεγάλης ἰδέας, ὁ σεβασμὸς τῆς ὁποίας θὰ τοῦ χαρίσῃ πτερά, ὥστε νὰ πονῇ καὶ νὰ μπορῇ νὰ ξεφύγῃ τελείως ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ πόνου σὲ μέρη ἄλλα ἰδεώδη, γεμάτα ἀπόλαυσι διαρκῆ καὶ ἄσβεστη.

Αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ βάπτισμα τοῦ ἰσχυροτέρου, ποὺ θὰ δώσῃ στὸ πλάσμα του καὶ θὰ τὸ ἐγκαταλείψουν ἀμέσως αἱ πιέσεις τῆς συνειδήσεως καὶ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλλεται σὲ μεγαλύτερο ἄγγελο γιὰ νὰ πετάῃ σὲ κόσμους ὡραίους καὶ ἰδανικούς.

Γι' αὐτὸ βροντοφωνοῦσε μέχρι τώρα ὁ Ἰωάννης μὲ τόση δύναμι τὸ προπαρασκευαστικό του κήρυγμα καὶ αἰσθανόταν τὸν πόθο ν' ἀκουσθῇ σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Γιατὶ θὰ ἐβάπτιζε πλέον Αὐτὸς ποὺ θὰ ἔδινε τὰ ἀνεκτίμητα στοιχεῖα νὰ καταλάβῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν σκοπὸν τῆς ψυχῆς του. Νά, γιατὶ θεωροῦσε ὁ Ἰωάννης τὸν ἑαυτόν του ἀνάξιον νὰ σκύψῃ νὰ λύσῃ καὶ τὸ κορδόνι ἀκόμη ἀπὸ τὰ σανδάλιά του, διότι θὰ ἄλλαζε ἄρδην τὶς πτωχὲς συνθῆκες τῆς πλουσίας ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ θὰ τοῦ ἔδινε τὸ μεγάλο δῶρο νὰ βλέπῃ μὲ ἄλλο βλέμμα πλέον τὴν ποικίλη ὄψι τῆς φύσεως. Νἀκούῃ προσεκτικώτερα τὰ κελαδήματα τῶν πουλιῶν, τὰ ξεκαρδίσματα μιᾶς κρυμμένης πηγῆς μέσ' ἀπὸ πυκνοὺς θολωτοὺς βάτους, τὸ σιγανὸ χτύπο μιᾶς σταγόνας ἀπὸ τὸ μάτι τοῦ πονεμένου, νὰ προσηλώνεται ἐκστατικὰ στὸ σβύσιμο ἑνὸς ὑπέροχου δειλινοῦ, κι' ἀκόμη, ν' ἀκούῃ σὰν παρηγοριᾶς τραγούδι τὸ μικρὸ θόρυβο τοῦ πονεμένου του ἀνασασμοῦ!

Αὐτὰ ὅλα θὰ φέρῃ σήμερα τὸ πνευματικὸ βάπτισμα τοῦ ἰσχυροτέρου τοῦ Ἰωάννου, ποὺ θ' ἀναγκάζῃ τὸν ἄνθρωπο σὲ κάθε πνοή του νὰ σηκώνῃ τὰ μάτια ψηλὰ καὶ νὰ προσμένῃ κάτι!...

ΠΑΝΤΕΛ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

[Μία στήλη ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις του ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ζητημάτων καὶ νὰ ἐκφράζῃ τὸν πόνον του]

Ἐπιστολαὶ [illegible] εἰς [illegible] δὲν θὰ δημοσιεύωνται, ἐφ' ὅσον δὲν φέρουν ὑπογραφάς.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ, ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

— Αἰτήματα τῶν γεωργῶν τῆς Μεσσηνίας

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ ὑπουργεῖα Γεωργίας, Ἐθν. Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγιεινῆς ἀπεστάλη παρὰ τῶν κ. κ. Ι. Σάλμα, ἐκπροσώπου τοῦ Γεωργ. Ἐπιμελητηρίου Μεσσηνίας, καὶ Π. Σταυροπούλου καὶ Η. Μαρίκα τοῦ συνδέσμου Ἑνώσεως συνεταιρισμῶν Μεσσηνίας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Κατὰ τὴν εἰδικὴν σύσκεψιν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῶν ἐκπροσώπων τούτου καὶ τῶν Συνδέσμων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν ὁλοκλήρου τῆς Μεσσηνίας, ἐξουσιοδοτήθημεν ὅπως ζητήσωμεν τὴν ἄμεσον ἐπίλυσιν τῶν κάτωθι: Τὴν πύκνωσιν τοῦ γεωπονικοῦ καὶ κτηνιατρικοῦ δικτύου, τὴν πλήρη ἀτέλειαν τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων καὶ χημικῶν λιπασμάτων, τὴν παροχὴν μεσοπροθέσμων δανείων εἰς τοὺς παγοπλήκτους σταφιδοπαραγωγούς, τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ταμείου ἀνεργίας τῶν σταφιδεμεσιτῶν, τὴν μείωσιν τῶν ποσοστῶν τῶν φορολογιῶν ἐπὶ σύκων, ἐλαίου, σταφίδος, τὴν προικοδότησιν μὲ γενναῖον ποσὸν τοῦ γεωργικοῦ σχολείου Δωρίου, τὴν συμμετοχὴν περισσοτέρων ἀντιπροσώπων τοῦ συνεταιρισμένου κόσμου εἰς τὰ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια, τὴν ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν Μεσσηνίας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὑδραυλικοῦ ταμίου Παμίσου δι' ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐκ παραγωγικοῦ ἢ ἄλλοθεν δανείου.»

— Συγχαρητήρια πρὸς τὴν «Πατρίδα»

Ὁ κ. Κίμ. Στρατηγόπουλος μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Μαζὶ μὲ τόσας χιλιάδας Ἑλλήνων, ποὺ ἐγαλούχησε ἡ προσφιλὴς «Πατρὶς» μὲ τὰ πατριωτικά της ἄρθρα, εἶνε καὶ ὅλοι οἱ θαλασσινοὶ τῶν ἑλληνικῶν φορτηγῶν ἀτμοπλοίων τῆς ὠκεανοπλοΐας. Τὴν νοσταλγούσαμε τὴν Βραΐλαν, τὸν Σουλινᾶν καὶ τὸ Γαλάτσι. Διότι ἦτο ἓν κέντρον Ἑλληνισμοῦ, ἀκραιφνοῦς καὶ ἐργατικοῦ κόσμου διαφόρων τάξεων. Εὑρίσκαμεν, ἐρχόμενοι διὰ φόρτωσιν ξυλείας ἢ σίτου, καὶ τὴν προσφιλῆ μας «ἑλληνικὴν ἐφημερίδα τοῦ Σίμου» καὶ ὥρες ὁλόκληρες περνούσαμε διαβάζοντας. Ποιὸς θαλασσινός, ἀπὸ τὰ μεγάλα φορτηγὰ τοῦ ὠκεανοῦ, δὲν ἐδιάβαζε, ὅταν μπουκάραμε στὸν Σουλινᾶν, τὴν «ἐφημερίδα τοῦ Σίμου»; Ἔτσι τὴν ἔλεγαν... Ὁ πρῶτος πλοίαρχος, ὁ ὑποπλοίαρχος, ὁ ἀνθυποπλοίαρχος, οἱ λοστρομαῖοι, οἱ ναῦται, ὁ πρῶτος μηχανικός, ὁ δεύτερος μηχανικός, ὁ τρίτος μηχανικός, οἱ θερμασταί, οἱ θαλαμηπόλοι. Ἔτσι μᾶς ἔφερνε ζωηροτάτας ἀναμνήσεις καὶ πατριωτικὸν αἴσθημα. Μάλιστα ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸ ἑξῆς: Ἤμουνα μηχανικὸς τρίτος μὲ τὸ ἀτμόπλοιον τοῦ πατρὸς τῆς ἑλληνικῆς ἀτμηροῦς ναυτιλίας Διονυσάκη Σταθάτου, τὸ «Ἀντώνιος Σταθάτος», (τὸ παλαιόν), καὶ μόλις φουντάραμε ἄρπαξα τὴν «ἐφημερίδα τοῦ Σίμου» καὶ βλέπω στὴν Κρήτη ἐπανάστασιν. Ἀμέσως ἐδήλωσα στὸν τότε πλοίαρχόν μας καὶ νῦν ἐφοπλιστὴν κ. Γ. Γράτσον ὅτι παραιτοῦμαι καὶ πηγαίνω εἰς τὴν Κρήτην ἐθελοντής. Πράγματι ἐπῆγα ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Ἀριστοτέλην Κόρακαν, λοχαγὸν τοῦ μηχανικοῦ καὶ ἀργότερον ἀντιστράτηγον, ἔλαβον μέρος εἰς διαφόρους μάχας καὶ μετὰ δεκάμηνον διάστημα, ἐπιστρέφων ἐκ Κρήτης, διηρχόμην ἐκ Σύρου. Μόλις εἶδα τὸν «Ἀντώνιον Σταθάτον», τὸ βαπόρι εἰς τὸ ὁποῖον ἤμην, ἔτρεξα καὶ ἐχαιρέτησε τὸν πλοίαρχον, ὅστις μὲ συνεχάρη.

Αὐτὰ τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα ἔφερε στὸν ἔξω Ἑλληνισμὸν ἡ καλή μας «Πατρίς», τὴν ὁποίαν ἕως τώρα δὲν ἔπαυσα ἀγοράζων. Σᾶς εὔχομαι ὄχι ἑξακονταετηρίδα νὰ συμπληρώσετε, ἀλλὰ καὶ χιλιετηρίδα.»

— Ὁ κ. ἀνακριτὴς Πύργου

Οἱ κ. κ. Ἀναστ. Σωτηρόπουλος, Γ. Γιαννακόπουλος καὶ Νικ. Κολοβός, ἐκ Κρεσταίνης τῆς Ὀλυμπίας, παραπονοῦνται κατὰ τοῦ κ. ἀνακριτοῦ τῶν ἐν Πύργῳ Πλημμελειοδικῶν διὰ τὴν ἑξῆς αἰτίαν:

«Εἴχομεν, γράφουν, κληθῆ διὰ κλήσεως τοῦ ἀνακριτοῦ τῶν ἐν Πύργῳ Πλημμελειοδικῶν ὅπως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν παρουσιασθῶμεν ἐνώπιόν του πρὸς ἀνάκρισιν ἐπὶ ἀγνώστου εἰς ἡμᾶς ὑποθέσεως. Ὅταν μᾶς ἐκοινοποιήθη ἡ κλῆσις, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ μᾶς ἠπείλησεν ὅτι ἐὰν δὲν πᾶμε ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, θὰ μᾶς στείλῃ δεμένους. Ὑπακούοντες, ὡς νομιμόφρονες πολῖται, τὴν ἐπομένην τῆς κοινοποιήσεως ἐπήγαμεν ἀπὸ τὸ χωρίον μας εἰς Πύργον, ἀπέχοντα περὶ τὰς 5 ὥρας, ἐν ἡμέρᾳ καθημερινῇ, ἄνθρωποι πτωχοὶ καὶ ἐργατικοί, καὶ ἐξοδεύσαντες διὰ ναῦλα καὶ ἔξοδα περὶ τὰς 100 δραχμὰς ἕκαστος καὶ 50 τὸ ἡμερομίσθιόν μας, ἤτοι τὸ ὅλον δραχμὰς 150, διὰ νὰ ἀνακριθῶμεν. Ἐπεριμέναμεν ἀρκετὲς ὧρες ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ διὰ νὰ μᾶς ἀνακρίνῃ, ἀλλὰ παραδόξως ἐλάβαμε τὴν ἀπάντησιν νὰ φύγωμε, διότι δὲν θὰ μᾶς ἀνακρίνῃ. Τὸν ἐρωτήσαμε γιατί, καὶ μᾶς ἀπήντησεν ἔτσι, νὰ ἔλθωμεν ὑστερώτερα. Ἐπιμείναμε, ἀλλὰ εἰς μάτην, δὲν ηὐδόκησε νὰ μᾶς ἀνακρίνῃ. Διεμαρτυρήθημεν διὰ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν καὶ τοῦ εἴπαμε ὅτι δὲν μᾶς εἶνε εὔκολον νὰ ἐρχώμεθα κάθε μέρα εἰς Πύργον, πτωχοὶ ἄνθρωποι καὶ ἐργατικοί, διότι δὲν ἔχουμε νὰ ξοδεύωμε χρήματα καὶ νὰ χάνωμε καὶ τὸ ἡμερομίσθιόν μας. Ἐστάθη ἀμετάπειστος. Κατεφύγαμε εἰς τὸν κ. εἰσαγγελέα, ὁ ὁποῖος τὸν παρεκάλεσε διὰ σημειώματός του νὰ μᾶς διευκολύνῃ, πλὴν καὶ πάλιν ἐστάθη ἀδύνατον καὶ μᾶς ἀπέπεμψε μὲ θυμόν.»

— Οἱ μισθοὶ τῶν δασοκόμων

Ἀναγνώστης μας, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐξ ὅσων ἐγράψαμεν διὰ τὴν γλίσχρον μισθοδοσίαν τῶν ἀστυφυλάκων, μᾶς γράφει ὅτι ὑπάρχει εἷς ἄλλος δημοσιοϋπαλληλικὸς κλάδος, ὅποιος ἀμείβεται ἴσως ὀλιγώτερον ἀπὸ ἕνα μπακαλόπουλο, καὶ αὐτὸς εἶνε ὁ τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων. Ἕνας δασοκόμος β' ἐξερχόμενος τῆς Δασοκομικῆς Σχολῆς κατόπιν συνεχοῦς διετοῦς φοιτήσεως, ἐξοδεύων διὰ τὴν διατροφήν του 30 καὶ πλέον χιλ. δρχ., ἐλάμβανε μέχρι πέρυσι μισθὸν 1350 δρχ. Ἐκ τοῦ γλίσχρου αὐτοῦ μισθοῦ πρέπει νὰ καλύψῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας του, νὰ ἐξοδεύῃ διὰ τὴν διατροφήν του, τὴν ἐνδυμασίαν του, πολιτικὴν καὶ ὑπηρεσιακὴν τοιαύτην, τὸ ἐνοίκιον καὶ δι' ἄλλας μικροανάγκας του, 2000 χιλιάδας δρχ. ἐτησίως ἐξοδεύει μόνον ἕνας δασικὸς διὰ τὰ ὑποδήματά του, τὰ ὁποῖα καταστρέφει λόγῳ τοῦ ἐπαγγέλματός του. Ἠρώτησε ὅμως ποτὲ κανένας ἁρμόδιος νὰ μάθῃ πῶς ζῇ καὶ πῶς ἀμείβεται ὁ προστάτης αὐτὸς τοῦ πρασίνου; Τί ἐπίπονον ὅσον καὶ ἐπικίνδυνον εἶνε τὸ ἐπάγγελμά του, περιοδεύων ἀνὰ τὰ δάση καὶ μὲ χιόνας ἀκόμη; Οἱ πλεῖστοι τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων εἰσήχθησαν εἰς τὴν σχολὴν μὲ ἀπολυτήρια γυμνασιακῶν τάξεων, καὶ ἤδη ἡ ἀστοργία τοῦ κράτους, διὰ τῆς μὴ ἐπαρκοῦς ἀμοιβῆς των, ἔχει καταδικάσει τὴν τάξιν αὐτὴν εἰς αἰώνιον μαρασμόν. Μὲ τί ζῆλον, λοιπόν, νὰ ἐργασθῇ ἕνας τοιοῦτος ὑπάλληλος, ἀφοῦ τὸ φάσμα τῆς ἀθλιότητός του τὸν ἀπογοητεύει; Συντελεστικὸν ὅθεν μέτρον διὰ τὴν φρούρησιν τῶν δασῶν, διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου καὶ αὐτῆς τῆς ὑγείας μας, εἶνε ὄχι μόνον αἱ ἀναδασώσεις καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς καύσης τῶν χριστουγεννιάτικων δένδρων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθικὴ ἀνόρθωσις τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΧΟΡΟΥ: Στὴν ἀνωτέραν σχολὴν χοροῦ τοῦ κ. Χ. Σακελλαρίου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οὐδεμία εἴσπραξις γενομένη παρ' οἱουδήποτε διὰ λογαριασμὸν τῆς ὀργανώσεώς μας ἀναγνωρίζεται ἂν δὲν ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει κανονικῆς διπλοτύπου ἀποδείξεως.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΜΗΝΥΤΩΡ
Καραγεώργη 8

Ἐνοικιάζονται ΜΕΓΑΦΩΝΑ διὰ χορούς
ΞΕΝΑΚΗΣ
Σταδίου 58

Γ. ΒΑΡΒΑΡΕΤΟΣ Δικηγορικὸν Γραφεῖον ὁδὸς Σταδίου 28γ.

ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΣΑΣ
Προμηθεύεσθε ἀπὸ τὸ Πρατήριον τοῦ Ἐργοστασίου
„ΑΣΤΗΡ"
Αἰόλου 103 β' (ΧΑΥΤΕΙΑ)
Ἠγγυημένη Ἐξαιρετικὴ ποιότης
Κατέχουν τὸ ρεκὸρ τῶν μικροτέρων τιμῶν
Τιμαὶ ὡρισμέναι.—Ἐργοστάσιον Ἀσωμάτων 32—Ψαρρομηλίγκου 14

ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΝΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ

ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ. — ΠΩΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΞΗΜΕΡΩΝΟΝΤΑΙ

Ὑπάρχουν δύο εἴδη καταδιώξεως τῶν ἐλεφάντων. Τὸ ἕνα ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὰς Ἰνδίας. Οἱ κυνηγοὶ τῆς Ἀφρικῆς θηρεύουν τοὺς ἐλέφαντας διὰ νὰ τοὺς φονεύσουν καὶ ἀποκτήσουν τοὺς ὀδόντας. Εἰς τὰς Ἰνδίας ἡ θήρα τῶν ἐλεφάντων ἀποβλέπει εἰς ἐντελῶς διαφορετικὸν σκοπόν. Οἱ Ἰνδοὶ ζητοῦν πάντοτε νὰ συλλάβουν ζωντανοὺς τοὺς ἐλέφαντας διὰ νὰ τοὺς χρησιμοποιοῦν εἰς διαφόρους ἐργασίας, ὡς εὐφυεῖς καὶ ἀφωσιωμένους συνεργάτας.

Εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ κυνήγι τῶν ἐλεφάντων ἀποτελεῖ τὴν σοβαρότητα ὑποθέσεως σχεδὸν κυβερνητικῆς. Διότι ὑπάλληλοι κρατικοὶ διενεργοῦν τὸ κυνήγιον αὐτὸ μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας.

Εἶνε γνωστόν, ὅτι εἰς τὰς Ἰνδίας ὑπάρχουν πολυαριθμότατοι ἐλέφαντες ζῶντες κατὰ ἀγέλας, εἶνε δὲ ποικίλα τὰ εἴδη αὐτῶν. Μία ἀπὸ τὰς ἀφορμάς, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν κυνήγιον ἐλεφάντων εἶνε καὶ ἡ συμπλήρωσις προγράμματος ἑορτῶν διδομένων πρὸς τιμὴν ἑνὸς ἐπισήμου ξένου. Ἀλλὰ τὸ κυνήγιον αὐτὸ ἀπαιτεῖ προπαρασκευὴν πολλῶν ἑβδομάδων. Πρέπει πρῶτον νὰ ἀνακαλυφθῇ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται ἐλέφαντες καὶ ἔπειτα νἀρχίσῃ ὁλόκληρος ἐργασία διὰ τὴν σύλληψίν των. Εἰς τὴν ἐκδρομὴν αὐτὴν καὶ χάριν ἐπιτυχίας τοῦ κυνηγίου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μετεχόντων εἰς αὐτὸ ἀνέρχεται εἰς 600 ἄνδρας.

Πῶς ἀρχίζει

Ὅταν ἐξακριβωθῇ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν ἐλέφαντες, τότε περικλείεται διὰ συρματοπλέγματος μία ἔκτασις μέχρις ὀκτὼ περίπου χιλιομέτρων. Εἰς ἓν σημεῖον κατασκευάζεται μία θύρα καταπίπτουσα αὐτομάτως. Τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶνε κεκαλυμμένον ἀπὸ κλάδους δένδρων καὶ φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ ἀσφαλὲς κρησφύγετον διὰ τὸ διωκόμενον παχύδερμον. Τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τοῦ κυνηγίου, ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις ἡ περιφραχθεῖσα διὰ συρματοπλέγματος καταλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς κυνηγούς. Καὶ ἀρχίζουν τότε ἕνα δαιμονιώδη θόρυβον καὶ ἀνάπτουν φωτιὰς εἰς διάφορα σημεῖα. Ἀφίνουν μόνον ἥσυχον τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τοποθετηθῆ ἡ θύρα ὁδηγοῦσα εἰς ἕνα ἔγκλειστον καὶ ἀπόρθητον χῶρον ἀπὸ πλέγματα καλυπτόμενα μὲ κορμοὺς καὶ κλάδους δένδρων. Οἱ ἐλέφαντες ταρασσόμενοι ἐκ τοῦ θορύβου καταφεύγουν πρὸς τὸ μέρος τῆς θύρας καὶ ὅταν εἰσέλθουν ἐντὸς ἡ θύρα κλείει ἀποτόμως. Οἱ ἐλέφαντες ἔχουν συλληφθῆ. Ἐὰν εὑρεθῇ κανεὶς ὅστις ἐν τῇ ὀργῇ του ζητεῖ νὰ διαφύγῃ καὶ κατορθώσῃ νὰ διαρρήξῃ ἓν σημεῖον τοῦ προχείρου κλωβοῦ, φονεύεται. Τότε ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐλέφαντες μένουν ἥσυχοι καὶ ἀναμένουν νὰ ὑποστοῦν τὴν τύχην των.

Οἱ κυνηγοὶ ἐλέφαντες

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν κυνηγῶν ὑπάρχουν καὶ κυνηγοὶ ἐλέφαντες! Αὐτοὶ εἶνε ἡ φρουρὰ τῶν συλλαμβανομένων. Τοὺς ἔχουν ἐξασκήσει τοιουτοτρόπως, ὥστε ὅταν οἱ ἄγριοι ἐλέφαντες ἐμπέσουν εἰς τὴν παγίδα, εἰσάγουν καὶ αὐτούς. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκφύγουν οἱ συλληφθέντες, διότι οἱ ἐξημερωμένοι τοὺς συλλαμβάνουν καὶ τοὺς ἐμποδίζουν νὰ κινηθοῦν ἔξω τῆς παγίδος.

Ὅταν παρέλθῃ ἡ πρώτη ἀνησυχία τῶν ζώων τότε ἀρχίζει ἡ ἐπικοινωνία τῶν κυνηγῶν μὲ αὐτά. Εἰς τοὺς πόδας ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν προσδένεται ἰσχυρότατον σχοινί, τὸ ὁποῖον περιτυλίγεται εἰς κορμὸν δένδρου. Οἱ κυνηγοὶ τὸ σύρουν ὁλονὲν καὶ ὁ ἐλέφας κατάκοπος καὶ ἐξηντλημένος ἀναγκάζεται νὰ γονατίσῃ. Τότε κομίζεται τεράστιος κλωβὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐγκλείεται ὁ συλληφθεὶς ἐλέφας. Καὶ ἡ μέθοδος συνεχίζεται καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Μετὰ ταῦτα προσδένονται εἰς ἕνα δένδρον καὶ ὁ κλωβὸς ἀποσύρεται. Ἔτσι δεμένοι παραμένουν ἐπί τινας ἡμέρας. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν οἱ ἐκγυμνασμένοι ἐλέφαντες εἶνε ἐλεύθεροι καὶ περιέρχονται γύρω των μετὰ τῶν κυνηγῶν. Μετὰ πάροδον τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ὁδηγοῦνται εἰς ἕνα ποταμὸν ὅπου ἀφίνονται ἐλεύθεροι νὰ λουσθοῦν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἔχουν πλέον ὁριστικῶς πεισθῆ, ὅτι πρέπει νὰ ἀφομοιωθοῦν πρὸς τοὺς ἐκγυμνασμένους ἐλέφαντας. Τάχιστα δὲ ἀποκτοῦν ὅλας τὰς ἰδιότητάς των.

Ὁ ἐλέφας-νταντά

Ἓν ἀπὸ τὰ κυριώτερα ἔργα εἰς τὰ ὁποῖα ἀφιεροῦται ὁ ἐλέφας εἶνε τὸ ἔργον τῆς νταντᾶς. Δὲν ὑπάρχει ἀσφαλέστερος φύλαξ διὰ τὰ μικρὰ παιδιά. Ὅταν μία Ἰνδὴ ἀφίνῃ τὸ παιδί της εἰς τὴν ἐπίβλεψιν ἐλέφαντος, εἶνε ἀσφαλεστάτη. Τὸ παιδὶ θὰ μείνῃ ἐκεῖ, ὅπου τὸ ἐτοποθέτησεν ἡ μητέρα του. Ἐὰν θελήσῃ νὰ κινηθῇ ἔξω τοῦ κύκλου ἐκείνου, ὁ ἐλέφας τὸ συλλαμβάνει μετὰ μεγίστης προσοχῆς διὰ τῆς προβοσκίδος του καὶ τὸ τοποθετεῖ εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, διδάσκων τοιουτοτρόπως εἰς τὸν μικρόν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀλλάξῃ θέσιν.

Ἐκτὸς τούτου οἱ ἐλέφαντες ἐργάζονται εἰς ἔργα βαρύτατα καὶ τὰ ἐκτελοῦν μὲ πᾶσαν καλὴν θέλησιν. Ἰδίως χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν μεταφορὰν καὶ διὰ τὴν κατάλληλον τοποθέτησιν ξυλείας ἢ βαρυτάτων ὑδραυλικῶν σωλήνων.

ΔΙΑ ΝΑ ΔΙΔΑΣΚΩΝΤΑΙ ΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΓΕΝΕΑΙ

ΤΟ ΞΕΡΡΙΖΩΜΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΑΣ

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΖΕΛΩΝΟΣ. — ΧΩΡΙΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΧΩΡΙΣ ΤΙΠΟΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑΝ.—ΜΙΑ ΑΓΡΙΑ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ. —ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΑ ΟΡΓΙΑ ΤΩΝ ΤΣΕΤΩΝ

ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΑΜΕΛΕ ΤΑΜΠΟΥΡΟΥ

Ἦτο τρομερὸν τὸ θέαμα ἐκείνην τὴν στιγμήν. Καθένας ἐκ τῶν ἐξερχομένων ὑφίστατο ἐπιμελεστάτην ἔρευναν καὶ ὁσάκις ἀνεκαλύπτετο κάτι ἐπάνω του ἐσταμάτα πρὸς στιγμὴν ἡ ἔξοδος διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἄγριον ξυλοκόπημα.

Ἕνας ἐκ τῶν ἱερομονάχων τῆς Μονῆς ἀπετόλμησε νὰ κρύψῃ εἰς μίαν πτυχὴν τῶν ἐνδυμάτων του μίαν χρυσῆν εἰκόνα τοῦ Προδρόμου, τὴν ὁποίαν οἱ τσέται ἀνεκάλυψαν ταχέως. Ἀμέσως ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ἀξιωματικὸς διέταξε νὰ σταματήσῃ ἡ ἔξοδος τῶν περιτρόμων χριστιανῶν καὶ ἀφοῦ ἀπεγύμνωσε τελείως τὸν μοναχόν, ἔβαλε 3 τσέτας νὰ τὸν ξυλοκοπήσουν μέχρις αἵματος.

— Ὅποιος θὰ ἀνακαλυφθῇ μὲ πράγματα, ἐφώναξεν ὁ ἀξιωματικὸς τῶν τσετῶν θὰ θανατωθῇ ἀμέσως.

Ἄποψις τῆς συνοικίας Ἁγ. Νικολάου Κερασοῦντος

Μετὰ τὴν διαταγὴν αὐτὴν οὔτε τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα δὲν κατωρθώθη νὰ παραληφθῇ ὑπὸ τῶν τρομοκρατημένων προσφύγων, οἱ ὁποῖοι ἐπέταξαν τὰ πάντα εἰς τὴν Μονὴν ἢ τὰ ἐτοποθέτησαν εἰς διαφόρους κρύπτας, διὰ νὰ τὰ εὕρουν ὅταν μὲ τὸ καλὸν θὰ ἐπέστρεφον ἐκεῖ!

Καὶ τὸ πλῆθος τῶν Χριστιανῶν μετὰ τὴν ἔρευναν αὐτὴν διετάχθη νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸ Χαψῆ-κιοῒ ὅπου θὰ εὕρισκαν διὰ μίαν μόνην νύκτα ἀνάπαυσιν καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐξεκίνουν τὴν ἐπομένην διὰ τὰ βάθη τῆς Ἀργυρουπόλεως καὶ τῆς Ἀρτάσης.

Ἐνῷ οἱ ἀτυχεῖς Πόντιοι ἐβάδιζον σκεπτικοὶ καὶ ἀπηλπισμένοι τὸν δρόμον τῆς ἐξορίας τῶν μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν τσετῶν τῆς συνοδείας ἤρχισε νὰ γεννᾶται ἡ ὄρεξις τῆς ἁρπαγῆς καὶ τῆς καταδιώξεως.

—Πρέπει νὰ μᾶς διέφυγαν πολλοὶ γκιαούρηδες, εἶπε ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς συνοδείας πρὸς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἀνθυπολοχαγόν. Ἐγὼ εἶχα πληροφορίας ὅτι ἦσαν πολὺ περισσότεροι εἰς τὴν Μονήν.

—Καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ καλόγηροι θὰ λείπουν. Τὸ μοναστήριον εἶχε ἀρκετὰ σκυλιὰ ἀπ' αὐτά, συνεπλήρωσεν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδείας.

—Δὲν στέλλομεν, λοιπόν, ἕνα τμῆμα νὰ ἐρευνήσῃ εἰς τὴν Μονήν;

Καὶ ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον. Δέκα τσέτες χωρίζονται ἀπὸ τὴν συνοδείαν καὶ ἀποστέλλονται ἀμέσως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν φυγάδων.

Λεηλασία καὶ σφαγαί

Οἱ τσέται αὐτοὶ δὲν ἀργοῦν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Μονὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐπιδράμει ἐπίσης καὶ ἄπειροι Τοῦρκοι κάτοικοι τῶν πλησίων χωρίων Κουσερὰ καὶ Θέρσα καὶ ἀρχίζει μία ἀγρία λεηλασία τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης Μονῆς.

Ὅλα τὰ πράγματα τῶν προσφύγων, ὅλα τὰ εἴδη τῆς Μονῆς διαρπάζονται καὶ λαφυραγωγοῦνται καὶ ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους μεταφέρονται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὅπου κατοικοῦν οἱ πρῶτοι καταλαβόντες ταῦτα Τοῦρκοι χωρικοί.

Δὲν ἀφίνουν τίποτε εἰς τὴν θέσιν των οἱ βουλιμιῶντες ἐκεῖνοι ἐπιδρομεῖς. Ἀνασκάπτουν τὸ πᾶν, διὰ νὰ ἀνεύρουν κρυμμένους θησαυροὺς καὶ καίουν ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ μετακομίσουν, μὴ φειδόμενοι οὔτε αὐτοῦ τοῦ κειμηλιοφυλακίου.

Οἱ φυγάδες τοῦ δάσους παρακολουθοῦν μὲ συντριβὴν καρδίας τὴν διαρπαγὴν καὶ τὴν λεηλασίαν, ἀλλὰ τί ἠμποροῦν νὰ κάμουν; Δὲν τολμοῦν νὰ δείξουν σημεῖα ὑπάρξεως διότι τὰ στίφη τοῦ τρομεροῦ ἀρχιτσέτου τῆς Θέρσης Ἐγιοὺπ Ζατὲ Πὶρ ἀγᾶ εἶνε ἕτοιμα νὰ πνίξουν εἰς τὸ αἷμα κάθε ἀντίστασιν, κάθε ζῶσαν ἑλληνικὴν ψυχήν.

Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οὗτοι δὲν διέφυγαν τὴν καταστροφήν. Οἱ τσέται ἤθελαν νὰ πίουν αἷμα, ἤθελαν νὰ σβύσουν τὴν φλόγα τῆς ἐκδικήσεως εἰς τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐσκορπίσθησαν εἰς τὰ δάση μὲ σκοπὸν νὰ ἀνακαλύψουν φυγάδας.

—Ἐδῶ εἶνε γκιαούρηδες, ἐφώναξε ἔξαλλος εἰς μίαν στιγμὴν ἐπιτυχοὺς ἐρεύνης πλησίον τῆς Μονῆς εἰς τὸ δάσος ἕνας ἄγριος τσέτης εἰς τοὺς ἄλλους ὀκτὼ συντρόφους του.

Ἐπιπίπτουν ὅλοι μὲ τὰ ὅπλα ἕτοιμα νὰ ἐκπυρσοκροτήσουν εἰς τὴν παραμικρὰν κίνησιν τῶν περιτρόμων Ἑλλήνων καὶ συλλαμβάνουν τὸν Γεώργιον Γερίναγλην μὲ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του, τὸν Παναγιώτην Ἰορδάνογλην μὲ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του, τὴν γραῖαν Παταλίναν μὲ τὴν θυγατέρα της Σοφίαν καὶ τὴν εἰκοσαέτιδα Κυριακὴν Τσιρονίδου.

Δύο ἄνδρες καὶ περισσότεραι γυναῖκες, τί ὡραῖον εὕρημα διὰ τοὺς ἐπιδρομεῖς!

Γρονθοκοποῦν τοὺς ἀτυχεῖς ἐκείνους συζύγους, τοὺς δένουν πισθάγκωνα, κλωτσοπατοῦν τὴν γραῖαν καὶ μεταφέρουν ὅλους εἰς τὴν Μονήν.

—Ὢ γλέντι τὸ ὁποῖον θὰ ἐπακολουθήσῃ! ὠρύοντο καθ' ὁδὸν οἱ τσέται.

Ἰδοὺ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των ἡ Μονή, ὅπου πρόκειται νὰ κάμουν τὰ ἀνομολόγητα ὄργιά των.

Θέλουν νὰ φάγουν προηγουμένως καὶ δύο καλοθρεμμένα ἀρνιά. Σφάζονται καὶ ψήνονται ἀμέσως, μετὰ δὲ τὴν ἑτοιμασίαν των ἀρχίζουν τὸ φαγοπότι.

Οὔτε εἰς τὸν Γερίνογλην, οὔτε εἰς τὸν Ἰορδάνογλην, οὔτε εἰς τὴν γραῖαν, οὔτε κἂν εἰς τὰ δυστυχῆ μικρὰ δίδουν φαγητόν, παρὰ τοὺς ἀφίνουν ἐκεῖ νὰ μαραίνωνται, βλέποντάς τους νὰ τρώγουν αὐτοί, καὶ μόνον εἰς τὰς γυναῖκας δίδουν ὀλίγα ψιχία τροφῆς, τὰ ὁποῖα ἐκεῖναι πετοῦν μὲ ἀγανάκτησιν.

Τὸ γεῦμα δὲν διαρκεῖ πολὺ ὥραν, διότι οἱ τσέται βιάζονται νὰ ἀπολαύσουν τὰς γυναῖκας καὶ ἰδιαιτέρως τὸ σῶμα τῆς ὡραιοτάτης Κυριακῆς Τσιρονίδου. Οἱ ἄνδρες βλέποντες τοὺς βεβήλους κατασπιλώνοντας τὴν τιμήν των γίνονται θηρία, προσπαθοῦν νὰ τοὺς ἀποτρέψουν, ἀλλὰ εὑρίσκουν οἰκτρὸν θάνατον ἀπὸ τὰς σφαίρας τῶν τσετῶν.

Τώρα πλέον εἶνε ἐλεύθεροι νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν. Ἀποκεφαλίζουν καὶ τὴν γραῖαν, ἡ ὁποία βαρυνθεῖσα τὴν ζωήν της ἤρχισε νὰ τοὺς ὀνειδίζῃ καὶ κλείουν εἰς ἕνα δωμάτιον τῆς Μονῆς τὴν Κυριακὴν μὲ τὰς δύο ἄλλας γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα των.

Κανένα χαλινὸν δὲν θέτουν εἰς τὰς ὀρέξεις των. Ποθοῦν ὅλοι νὰ ἀπολαύσουν τὴν ὡραίαν Κυριακὴν καὶ οἱ σάτυροι ἐμπρὸς εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἄθῴων παιδιῶν καὶ τῶν γυναικῶν ἐξέρχονται εἰς περιπτύξεις καὶ πλέον, ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς ἡμιθανοῦς Κυριακῆς, μέχρις ὅτου ἡ χάνουσα τοὺς καταβάλῃ καὶ γίνουν ἀνίκανοι πρὸς οἱανδήποτε κίνησιν.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν αἱ ἄλλαι δύο γυναῖκες ἁρπάζουν τὰ τέκνα των καὶ τρέχουν πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ μετώπου, κατορθώνουν νὰ διασωθοῦν εἰς Τσεβικλὴκ καὶ ἡ Σοφία, ἡ κόρη τῆς Παταλίνας, ἡ ὁποία κατώρθωσε νὰ κρυφθῇ μέσα εἰς τὸ νερὸ τῆς βρύσης, καθ' ὃν χρόνον ἐφόνευον τὴν μητέρα της, σώζεται καὶ αὐτή.

Ἡ δρᾶσις τῶν τσετῶν δὲν σταματᾷ μέχρις ἐδῶ. Ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ ἀνακαλύψουν κρυμμένους θησαυροὺς ἠρεύνων τὰ πέριξ δάση τῆς μονῆς Βαζελῶνος καὶ κάθε χριστιανὸν τὸν ὁποῖον συνελάμβανον τὸν ἐτυφέκιζαν ἢ τὸν ἔσφαζαν αὐτοστιγμεί.

Τὴν τύχην αὐτὴν ὑπέστη καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Σάχνοϊ, Κωνσταντῖνος Καρδίδης, ὅστις ἐσφάγη καθ' ὁδόν, ἐνῷ τὸν μετέφερον μετὰ τῆς οἰκογενείας του πρὸς τὸ ἐπιτελεῖον, ἐπίσης ὁ ἱερεὺς Χρυσανθίδης τῶν Γιανάντων, Ἰωάννης καὶ Ἀπόστολος τοῦ Χορτοκοπίου, Ἰωάννης Χρηστοφορίδης τῆς Κουνάκας καὶ ὁ ἱερεὺς Θέρσος Κωνσταντῖνος.

Τὰ ἐργατικὰ τάγματα

Ἀμελὲ ταμπουροῦ! Ἰδοὺ δύο λέξεις, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν ταυτόσημοι μὲ τὸν θάνατον. Εἶνε τὰ περίφημα ἐργατικὰ τάγματα, τὰ ὁποῖα ἵδρυσαν οἱ Τοῦρκοι κατὰ τὸν μεγάλον πόλεμον καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἔστειλαν μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐξολοθρεύσουν, ὅλην τὴν ἀλκὴν τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου καὶ γενικῶς τῆς τουρκικῆς Ἀσίας, διὰ νὰ φέρουν φαίνεται «θανατικὸν» ἰσοζύγιον μεταξὺ Τούρκων καὶ χριστιανῶν.

Ἐφ' ὅσον διὰ λόγους ἀσφαλείας καὶ ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης οἱ χριστιανοὶ δὲν ἔπρεπε οὔτε εἰς τὸ μέτωπον νὰ εἶνε, ἀλλ' οὔτε καὶ ὡπλισμένοι, διὰ νὰ ἀπολαύσουν καὶ αὐτοὶ τὰ κακὰ τοῦ μεγάλου πολέμου, ὡπλίσθησαν μὲ μίαν σκαπάνην καὶ ἕνα σφυρὶ καὶ ἐστάλησαν εἰς τὸ Χαρπούτ, τὰ Ἄργανα, τὸ Διαρβεκὶρ καὶ ἄλλα μέρη.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ φρίκη τῶν ἐργατικῶν ταγμάτων. — Περιπετειώδης ζωὴ τῶν λιποτακτῶν χριστιανῶν κ.λ.π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Οἱ κ.κ. Ταπητουργοὶ οἱ ἔχοντες τάπητας ἐπὶ τῶν ἱστῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες, ἵνα ἐπιτύχωσιν ἐνίσχυσιν ἐκ μέρους τοῦ Ὀργανισμοῦ πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτῶν, προσκαλοῦνται, ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Τ.Ο. (ὁδὸς Γλάδστωνος 5Γ') πίνακα λεπτομερῆ ἐμφαίνοντα: 1ον) Τὸν ἀριθμὸν τῶν ταπήτων. 2ον) Τὸ ἀποπερατωθὲν μέρος αὐτῶν εἰς τετρ. μέτρα. 3ον) Τὴν ἀπομένουσαν πρὸς ἀποπεράτωσιν των διάστασιν καὶ 4ον) Τὴν ἡμερομηνίαν τῆς τοποθετήσεως τῶν ταπήτων ἐπὶ τῶν ἱστῶν.

Δι' ἑκάστην ποιότητα θὰ ὑποβληθῇ ἰδιαίτερος πίναξ. Ἐπίσης δέον νὰ διακρίνωσι ποῖοι τάπητες ἐξ αὐτῶν εἶνε ὑπὸ κατασκευήν, συνεπείᾳ παραγγελιῶν καὶ ποῖοι προορίζονται δι' ἀπόθεμα.

Ἐννοεῖται, ὅτι πρόκειται περὶ ταπήτων, οἵτινες ἐτέθησαν ἐπὶ τῶν ἱστῶν δι' ἰδίων μέσων τῶν Ταπητουργῶν καὶ ὄχι βεβαίως δι' ὑλικῆς συνδρομῆς τῶν διαφόρων ἐντολέων. Οἱ ἀνώτερω πίνακες πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ε.Τ.Ο. μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1930, ἄλλως δὲν θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1930.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

SANTÉINE
MONTAGU
PARIS
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙ ΗΠΙΩΣ ΑΣΦΑΛΩΣ
ΑΝΕΥ ΚΟΛΙΚΩΝ ΕΝΟΧΛΗΣΕΩΝ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σ[ia]
51 Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51

SMITH BROTHERS
S. B.

Αἱ ὑπέροχοι ἀμερικανικαὶ
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ ΣΜΙΘ
διὰ τὸν βῆχα καὶ παθήσεις τοῦ λάρυγγος. Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεῖα.

Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ Δικηγορικὸν Γραφεῖον. Ὁδὸς Σταδίου 28 Γ'. Στοὰ Ἐφεσίου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡ. 100.800.000 ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡ. 221.800.000

102 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΠΛΕΙΟΝΑ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
6 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι
(ἐν ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ καὶ ΚΥΠΡΩ)

Ὀργανισμοὶ ἱδρυθέντες ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ:

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Street — NEW YORK
THE ATHENS BANKERS' CORPORATION 19, Kneeland Street — BOSTON, Mass.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΣΙΚΑΓΩι: 33 SOUTH CLARK STREET, CHICAGO ILL

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΒΡΕΤΤΑΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΝ ΛΤΔ.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ £ 250.000.—.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ £ 125.000.—.—

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ

Ἡ Τράπεζα θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ, ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1930, ἐν τῷ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ ΤΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 24 νέῳ αὐτῆς Καταστήματι, διαμερίσματα Χρηματοκιβωτίων, τελευταίου συστήματος FICHET, διαφόρων διαστάσεων, ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὅρους.